

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966

II AOÛT 1966

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention, signée à Strasbourg le 20 novembre 1963, portant amendement à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signée à Mannheim le 17 octobre 1868.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations tend à faire approuver par les Chambres législatives la Convention portant amendement à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signée à Mannheim le 17 octobre 1868.

Une première revision de cette Convention avait été entreprise dès après la première guerre mondiale: les travaux furent interrompus en 1936, année au cours de laquelle l'Allemagne se retira de la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin (C. C. R.).

Ils furent repris en 1958, à la demande du Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne; ils furent relatifs aux dispositions d'ordre institutionnel, administratif et judiciaire et portèrent notamment sur les articles 9, 27, 32, 34, 35, 37, 41, 42, 43, 44, 45, 46 et 47 de la Convention de 1868.

La signature de la Convention portant amendement à la Convention de Mannheim, intervenue le 20 novembre 1963 est devenue effective, sous réserve de ratification, à la suite d'une communication en date du 23 juillet 1964 du chef de la délégation allemande: celui-ci, en effet, n'avait signé le document *qu'ad referendum*.

Les principales modifications apportées à l'Acte de Mannheim sont commentées ci-après;

I. - Composition de la Commission Centrale pour la navigation du Rhin (article 43).

La Commission est composée actuellement comme suit :

— Allemagne;	4 commissaires
— Belgique;	2 commissaires
— Etats-Unis d'Amérique;	1 commissaire

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966

II AUGUSTUS 1966

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst, ondertekend te Straatsburg op 20 november 1963, tot wijziging van de herziene Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim de 17° oktober 1868.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat wij de eer hebben LI ter beraadslaging voor te leggen strekt om de overeenkomst tot wijziging van de Herziene Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim de 17° oktober 1868, door de Wetgevende Kamers te doen goedkeuren.

Een eerste herziening van deze Akte vond reeds plaats na de eerste wereldoorlog; de werkzaamheden werden onderbroken in 1936. In dit jaar trok Duitsland zich uit de Centrale Commissie voor de Rijnvaart terug (C. C. R.).

Zij werden in 1958, op verzoek van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland hervat; zij hadden betrekking op de bepalingen van institutionele, administratieve en rechterlijke aard en handelden met name over de artikelen 9, 27, 32, 34, 35, 37, 41, 42, 43, 44, 45, 46 en 47 van de Akte van 1868.

De ondertekening van de Overeenkomst tot wijziging van de Herziene Rijnvaartakte die plaatsvond op 20 november 1963 is effectief geworden, onder voorbehoud van bekrachtiging, door een mededeling dd. 23 juli 1964 van het hoofd van de Duitse delegatie; deze had het document namelijk slechts *ad referendum* ondertekend.

De voornaamste wijzigingen die in de Akte van Mannheim zijn aangebracht worden hierna toegelicht:

1. - Samenstelling van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (artikel 43).

De Commissie is thans samengesteld als volgt:

— België;	2 Commissarissen
— Duitsland;	4 Commissarissen
— Frankrijk;	4 Commissarissen

— France;	4 commissaires
— Grande-Bretagne;	1 commissaire
— Pays-Bas :	3 commissaires
— Suisse:	2 commissaires.

Chaque délégation dispose d'une voix.

Le volume des tâches administratives et réglementaires s'amplifiant avec les années, certains Etats se trouveront dans l'obligation d'adjoindre à leurs commissaires des suppléants.

Le nouvel article 43 prévoit que chaque Etat contractant pourra déléguer de un à quatre commissaires; il pourra de même désigner des suppléants au nombre de deux au plus pour remplacer les commissaires empêchés ou participer aux discussions des organes de travail institués par la Commission Centrale. Le nouvel article 43 consacre et définit la fonction de commissaire suppléant qui s'est créée par la pratique,

II. - Présidence et organisation des travaux de la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin.

L'article 355 du Traité de Versailles du 28 juin 1919 réserve à la France la présidence de la Commission Centrale en plus de ses quatre commissaires. Dans le régime actuel, il n'y a pas de vice-président.

Selon l'article 44 amendé, la présidence sera assurée par un commissaire, désigné pour une période de deux ans par chacun des Etats contractants à tour de rôle dans l'ordre alphabétique.

L'Etat suivant dans l'ordre alphabétique désigne le commissaire chargé d'assurer la vice-présidence. Le vice-président accède à la présidence à l'expiration du mandat de deux ans du président.

Un article 44bis définit les fonctions présidentielles; un article 44ter traite du fonctionnement de la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin; un article 44quater fait de l'allemand, de l'anglais et du néerlandais les langues officielles de la Commission au même titre que le français.

Enfin, un article 44quinquies dispose que la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin décide de l'établissement des relations avec d'autres organisations internationales ou européennes en accord avec celles-ci.

III. - Procédure de vote de la Commission Centrale (article 46).

Cet article tend à concilier les thèses contradictoires des délégations parmi lesquelles certaines désiraient voir consacrer la pratique passée et actuelle des résolutions unanimes et d'autres voulaient faire un pas dans la voie de résolutions majoritaires obligeant même les Etats qui n'y ont pas acquiescé.

Pour les cas où l'unanimité ne peut être obtenue, l'alinéa 4 permet de consacrer l'existence juridique d'une résolution majoritaire sans caractère obligatoire par elle-même mais qui constitue sous une forme valable l'affirmation d'une volonté dominante.

Article 46, al. 5: En ce qui concerne les résolutions relatives à des questions internes de la Commission Centrale, qui sont valablement adoptées à la majorité des voix, il faut souligner qu'elles ne comprennent pas les décisions budgétaires; celles-ci, en effet, ne sont pas exclu-

— Groot-Brittannië :	1 Commissaris
— Nederland :	3 Commissarissen
— Verenigde Staten van Amerika :	1 Commissaris
— Zwitserland:	2 Commissarissen.

Ieder delegatie beschikt over één stem.

Daar de omvang van de administratieve en bestuursrechtelijke taken met de jaren toeneemt, zagen sommige Staten zich verplicht plaatsvervangers aan hun Commissarissen toe te voegen.

Het nieuwe artikel 43 bepaalt dat iedere Overeenkomstsluitende Staat een tot vier Commissarissen kan benoemen; hij kan ook ten hoogste twee plaatsvervangers aanwijzen ten einde de commissarissen die verhinderd zijn, te vervangen of om deel te nemen aan de besprekingen van de door de Centrale Commissie ingestelde werkgroepen. Het nieuwe artikel 43 wettigt en omschrijft het ambt van plaatsvervangend Commissaris dat in de praktijk is ontstaan,

II. - Voorzitterschap en organisatie van de werkzaamheden van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart.

Krachtens artikel 355 van het Verdrag van Versailles van 28 juni 1919 komt aan Frankrijk, behalve zijn 4 Commissarissen het voorzitterschap van de Centrale Commissie toe. Volgens de huidige regeling is er geen vice-voorzitter.

Volgens het gewijzigde artikel 44 wordt het voorzitterschap waargenomen door een commissaris die door iedere Overeenkomstsluitende Staat, bij toerbeurt in alfabetische volgorde volgens de Franse benamingen der Staten, wordt aangewezen voor een periode van twee jaar.

De in het alfabet volgende Staat wijst de commissaris aan die belast wordt met het vice-voorzitterschap. De vice-voorzitter wordt voorzitter aan het einde van de ambtsperiode van twee jaar van de voorzitter.

Een artikel 44bis omschrijft de functies van de voorzitter: een artikel 44ter handelt over de werking van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart; een artikel 44quater maakt van de Duitse, de Engelse en de Nederlandse taal officiële talen van de Commissie, even goed als de Franse taal,

Ten slotte bepaalt een artikel 44quinquies dat de Centrale Commissie voor de Rijnvaart beslist over het vestigen van betrekkingen met andere internationale of Europese organisaties, in overleg met deze laatste,

III. - Wijzen van stemmen in de Centrale Commissie (artikel 46).

Dit artikel strekt tot verzoening van de tegenstrijdige opvattingen van de delegaties, waarvan sommige de vroegere en huidige praktijk der eenparige besluiten wensten te bestendigen en andere een stap wilden zetten in de richting van met meerderheid van stemmen genomen besluiten, die zelfs de Staten die deze niet hebben goedgekeurd zouden binden.

Ingeval geen eenparigheid van stemmen kan worden bereikt kan, krachtens alinea 4, [juridische bekrachtiging worden gegeven aan een meerderheid van stemmen genomen besluit zonder dat dit als dusdanig bindend wordt, maar waardoor op geldige wijze wordt bevestigd dat het de overheersende wil weergeeft.

Artikel 46, al. 5: Wat de besluiten betreffende interne aangelegenheden van de Centrale Commissie betreft, die op geldige wijze met meerderheid van stemmen zijn genomen, dient erop gewezen dat zij geen betrekking hebben op de budgettaire beslissingen; deze behoren inderdaad niet uit-

sivment internes ~~il~~ la Commission puisque elles impliquent le vote de crédits budgétaires par les Etats membres.

IV. - Dispositions relatives aux attributions de caractère judiciaire de la Commission.

Article 32: dispose que les contraventions aux prescriptions de police en matière de navigation, établies pour le Rhin d'un commun accord par les Gouvernements des Etats riverains, seront punies d'une amende de dix à trois cents francs. La dévalorisation de l'unité de compte utilisée par la Convention de Mannheim a rendu inefficace le montant de l'amende prévue. Celui-ci a été augmenté: la valeur de l'unité monétaire de référence a été définie pour en permettre la conversion dans les monnaies des Etats riverains; cette définition est celle qui est généralement adoptée dans les conventions contemporaines.

Article 34bis: Cette disposition, qui n'intéresse que les pays dont le droit admet le cumul des actions contractuelles et quasi délictuelles, étend, dans ce cas et dans les limites de l'article 43.II.c non modifié, la compétence des tribunaux rhénans et, partant, celle de la Commission Centrale, à l'action contractuelle.

Il s'agit donc d'une modification de la jurisprudence antérieure de la Commission Centrale qui, tout en affirmant sa compétence et celle des tribunaux de navigation pour les actions quasi délictuelles de l'article 34.II.c, écartait en revanche la connaissance de l'action contractuelle. La nouvelle prescription de l'article 34bis est donc une simplification, puisque la jurisprudence de la Commission Centrale, si elle était appliquée, obligeait le demandeur à saisir deux tribunaux. s'il voulait faire valoir les deux actions.

En vertu de la seconde phrase, les litiges donnant lieu à une action fondée sur l'exécution des contrats intervenus entre un transporteur et les personnes se trouvant à bord du bâtiment ou intervenus entre un transporteur et un chargeur sont laissés à la juridiction de ces contrats et à la législation applicable à ceux-ci. En effet, il ne s'agit plus, comme dans le quasi-délit, de la rencontre accidentelle de deux intérêts.

Article 35bis: Cet article introduit une règle nouvelle de solution d'un conflit de compétence territoriale que la Convention de Mannheim n'a pas réglé, ce qui, dans le passé, a causé des difficultés et notamment la saisine de plusieurs tribunaux et des jugements contradictoires dans les cas de pluralités de parties engagées dans un même accident.

Article 35ter: Cette disposition modifie la jurisprudence antérieure de la Commission Centrale fondée sur la compétence exclusive, tant matérielle que territoriale, des tribunaux de navigation selon les articles 34 et 35 de la Convention de Mannheim.

Il a paru que l'intérêt des parties était suffisamment protégé par ces règles de droit n'ayant pas le caractère de dispositions d'ordre public et qu'il n'y avait pas de motifs de les imposer aux parties qui seraient d'accord pour saisir un autre tribunal.

L'article 35ter, en fait, codifie une pratique qui s'est établie dans divers pays et laisse libre cours aux droits nationaux.

sluitend tot het arbeidsgebied van de Commissie, daar hierin ook is bevestigd de stemming van de bevestigingskredieten door de Lid-Staten.

IV. - Bepalingen betreffende de gerechtelijke bevoegdheid van de Commissie,

Artikel 32: bepaalt dat de overtredingen van de politie-verordeningen voor de Rijnvaart, in overleg uitgevaardigd door de Regeringen van de Oeverstaten, worden gestraft met geldboete van tien tot driehonderd frank. Wegens de ontwaarding van de rekeneenheden gebruikt in de Rijnvaartakte, is de bepaalde boete ondoeltreffend en zij wordt dan ook verhoogd. De goudwaarde van de referentiemunt is bepaald ten einde de tegenwaarde ervan te kunnen berekenen in de munt van de oeverstaten. Deze waardebepaling is die, welke gebruikelijk is in de meeste hedendaagse overeenkomsten.

Artikel 34bis: Deze bepaling is alleen van belang voor de landen waarvan de wet de samenvoeging aanvaardt van contractuele rechtsvorderingen met rechtsvorderingen krachtens oneigenlijke misdrijven. Als dit het geval is breidt zij, binnen de perken van het ongewijzigde artikel 43.II.c, de bevoegdheid van de Rijnvaartrechtbanken en dus ook die van de Centrale Commissie uit tot de rechtsvorderingen steunend op een privaatrechtelijke overeenkomst.

Het betreft hier dus een wijziging van de vroegere rechtspraak van de Centrale Commissie, die wel haar bevoegdheid en die van de Rijnvaartrechtbanken aanvaardde voor de rechtsvorderingen krachtens oneigenlijke misdrijven zoals vermeld in artikel 34.II.c, maar daarentegen weigerde kennis te nemen van de contractuele rechtsvorderingen. De nieuwe bepaling van artikel 34bis komt dus neer op een vereenvoudiging, vernietigt bij toepassing van de rechtspraak van de Centrale Commissie de eiser verplicht was zich tot twee rechtbanken te wenden als hij beide vorderingen wilde instellen.

Krachtens de tweede zin worden de geschillen ontstaan uit de uitvoering van een contract tussen de vervoerder en personen die zich aan boord van het vaartuig bevinden of tussen vervoerder en bevrachter, beslecht door de rechtsinstanties en volgens de wetgeving die voor die contracten gelden. Het betreft hier immers niet meer een toevallig kruisen van twee belangen, zoals bij het oneigenlijk misdrijf.

Artikel 35bis: Dit artikel laat een nieuwe bepaling in voor de vaststelling van een bevoegdheid *ratione loci* die door de Rijnvaartakte van Mannheim niet is geregeld, waardoor in het verleden dikwijls moeilijkheden ontstonden, onder meer wanneer verschillende partijen bij een ongeval waren betrokken en er tegenstrijdige vonnissen werden gevelld doordat het geschil bij verscheidene rechtbanken aanhangig was gemaakt.

Artikel 35ter: Die bepaling wijzigt de vroegere rechtspraak van de Centrale Commissie, gesteund op de uitsluitende bevoegdheid, zowel *ratione materie* als *ratione loci*, van de Rijnvaartrechtbanken krachtens de artikelen 34 en 35 van de Rijnvaartakte.

Het bleek dat het belang van de partijen voldoende was beschermd door rechtsregelen die geen bepalingen van openbare orde waren en dat er geen reden bestond om deze laatste op te leggen aan partijen die het eens zijn om hun betwisting bij een andere rechtbank aanhangig te maken.

Welbeschouwd, legt artikel 35ter wettelijk een gebruik vast dat in verscheidene landen ingang vond en dat de vrije uitoefening toelaat van de nationale rechten.

Article 37, al. 1 dispose: « Lorsque le débat portera sur une valeur supérieure à 50 francs, les parties pourront se pourvoir en appel et recourir, à cet effet, soit à la Commission Centrale (article 43), soit au tribunal supérieur du pays dans lequel le jugement a été rendu (article 38). »

Le nouveau texte se réfère à la valeur-or du franc, en définissant celui-ci pour permettre la conversion dans les monnaies des Etats riverains.

Article 37, al. 2: Le délai d'appel a été porté à trente jours pour uniformiser la procédure d'appel devant la Commission Centrale et celle des Etats riverains.

L'exigence d'un exposé sommaire des griefs a paru d'un formalisme excessif et l'expérience a montré qu'elle n'avait pas d'utilité; elle a donc été supprimée.

Article 37bis: Cet article codifie la règle établie par la jurisprudence de la Commission Centrale et observée également par les tribunaux supérieurs nationaux pour combler une lacune de la Convention de Mannheim, tout en précisant les conditions d'application de la règle de la priorité chronologique des appels.

Elle est limitée au cas où les appels émanent l'un du demandeur et l'autre du défendeur quand le litige est identique; des appels devant la Commission Centrale et le tribunal supérieur national par d'autres intéressés restent donc possibles, car il n'y a pas, dans ces cas, d'identité de litige, même s'ils prennent leur origine dans un même fait matériel.

Le deuxième alinéa consacre la règle subsidiaire de la simultanéité des appels introduits le même jour, déjà établie par la Commission Centrale dans sa jurisprudence.

Le troisième alinéa assure l'application de la règle de l'alinéa 1 et oblige d'office le tribunal saisi d'un appel à examiner si le cas de l'alinéa 1 est réalisé. En général, l'identité de litige, seul point laissé à l'appréciation du juge, sera facile à constater; il pourra cependant se présenter des cas où une interprétation sera nécessaire, qu'il appartient à la jurisprudence de déterminer.

Article 45: Actuellement, la Commission Centrale connaît au degré d'appel des jugements rendus en première instance par les tribunaux rhénans.

La Convention révisée prévoit que dorénavant ces attributions seront exercées par une Chambre des Appels composée d'un juge et d'un suppléant par Etat contractant. Il est prévu que ces personnalités seront proposées par chacun des Etats et devront avoir une formation juridique ou une expérience de la navigation du Rhin. Celles-ci seront nommées pour une durée de six ans par la Commission Centrale. Ces modifications font l'objet des articles 45bis et 45ter. Elles ont pour but d'adapter l'organisation de la Commission Centrale en matière judiciaire aux conceptions modernes et d'assurer la séparation des pouvoirs judiciaire et administratif actuellement confondus au sein de la Commission.

V. - Budget et dépenses (article 47),

Chaque Etat supporte les dépenses de ses Commissions et des membres de la Chambre des Appels qu'il désigne. La Commission fixe son budget pour l'année suivante et les Etats y contribuent par parts égales.

Artikel 37, eerste alinea bepaalt: « Indien het geschil de waarde van 50 frank te boven gaat kunnen de partijen hoger beroep instellen. Hetzij bij de Centrale Commissie (art. 43), hetzij bij de hogere rechtbank van het land waar het vonnis is gewezen (art. 38). »

De nieuwe tekst verwijst naar de goudwaarde van de frank en legt die waarde vast zodat de omzetting in de munt van de Oeverstaten mogelijk is.

Artikel 37, tweede alinea: De termijn van beroep is op dertig dagen gebracht om de rechtspleging in hoger beroep bij de Centrale Commissie gelijkvormig te maken met die van de Oeverstaten.

De vereiste van een korte uiteenzetting van de grieven vervalt omdat is gebleken dat zij al te formalistisch en bovendien nutteloos was.

Artikel 37bis: Om te voorzien in een leernte van de Rijnvaartakte en om revens de regeling van de chronologische prioriteit voor het hoger beroep nader te omschrijven, neemt dit artikel het principe op dat door de rechtspraak van de Centrale Commissie was gehuldigd en dat ook wordt toegepast door de hogere nationale rechtbanken.

Dit principe geldt alleen voor de hogere beroepen die, in een zelfde geschil, en door de eiser en door de verweerder zijn ingesteld; andere belanghebbenden kunnen dus nog steeds hoger beroep instellen bij de Centrale Commissie en bij de hogere nationale rechtbank want er is in deze gevallen geen identiteit van geschil, ook niet als de geschillen ontstaan rond een zelfde materieel feit.

Het tweede lid bekrachtigt de bijkomende regeling voor de gelijktijdig, op dezelfde dag, ingediende beroepen, welke regeling reeds was vastgelegd door de rechtspraak van de Centrale Commissie.

De derde alinea waarborgt de toepassing van de regel vastgelegd in de eerste alinea, door iedere rechterlijke beroepsinstantie de verplichting op te leggen ambtshalve na te gaan of de voorwaarden van alinea 1 hier niet vervuld zijn. De identiteit van geschil, enig punt dat vrij door de rechter wordt beoordeeld, is doorgaans gemakkelijk vast te stellen. Totdi kunnen zieh gevallen voordoen waar uitlegging nodig is; de rechtspraak zal deze moeten vastleggen.

Artikel 45: Thans neemt de Centrale Commissie in beroep kennis van de vonnissen in eerste aanleg gewezen door de Rijnvaartrechtbanken.

De herziene Rijnvaartakte bepaalt dat deze bevoegdheden voortaan worden uitgeoefend door een Kamer van Beroep, samengesteld uit een rechter en een rechter-plaatsvervanger voor iedere Overeenkomstsluitende Staat. Iedere Staat draagt hiertoe personen voor die een juridische opleiding hebben ontvangen of die ervaren dienen te zijn op het gebied van de Rijnvaart. De Centrale Commissie benoemt de rechters en de plaatsvervangers voor de duur van 6 jaar. Die wijzigingen worden behandeld in de artikelen 45bis en 45ter. Zij beogen de rechterlijke organisatie van de Centrale Commissie aan te passen aan de hedendaagse opvattingen en in de Commissie de scheiding te verwezenlijken tussen de rechterlijke en de administratieve bevoegdheden die op het ogenblik samenvallen.

V. - Begroting en uitgaven (artikel 47).

Iedere Staat voorziet in de kosten van zijn eigen Commissarissen en van de op zijn voordracht aangewezen leden van de Kamer van Beroep. De Centrale Commissie stelt haar begroting vast voor het volgend jaar en de Staten dragen hierin ieder een gelijk deel der kosten.

Ceci consacre la pratique actuelle, mais les amendements à l'article 47 s'expliquent par les nouvelles dispositions des articles 44ter et 45bis.

VI.. ~ Dispositions administratives
(articles 9, 27, 41 et 42).

En ce qui concerne le manifeste il produire aux bureaux de douane par les bateliers, l'expérience à démontré qu'en pratique, il y avait avantage à ne pas intégrer le modèle de ce document il la Convention afin d'en permettre la modification par voie de résolution de la Commission Centrale.

Par ailleurs, certaines prescriptions ou institutions devenues superflues ou surannées sont supprimées: il s'agit notamment des commissaires de port et des inspecteurs de district.

• * *

Article IV de la Convention portant amendement à la Convention de Mannheim.

Cet article vise la participation des Etats-Unis à l'activité de la Commission Centrale: cette participation a commencé en 1945. Le Gouvernement des Etats-Unis a exprimé sa décision d'y mettre fin, à la date du 31 décembre 1964.

Article V.

Cet article intéresse la Belgique qui n'étant pas riveraine du Rhin, ne fut pas signataire de la Convention de Mannheim. C'est, en effet, en vertu de l'article 355 du Traité de Versailles, approuvé par la loi du 15 septembre 1919, que la Belgique a été appelée à siéger à la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin.

• * *

Selon l'avis du Conseil d'Etat sur ce projet de loi, il serait souhaitable d'annexer à la Convention de 1963 le texte intégral de l'Acte de Mannheim du 17 octobre 1868, parce que les dispositions de l'Acte de Mannheim, pour autant qu'elles sont actuellement en vigueur et qu'elles ne sont pas abrogées ou modifiées par la Convention de 1963, font partie intégrante de cette dernière convention.

Le Gouvernement estime que cette procédure ne doit pas être suivie: en effet la Convention de 1963 est soumise à l'assentiment du Parlement parce qu'elle tombe dans la catégorie des traités qui doivent être approuvés en vertu de l'article 68, al. 2 de la Constitution, tandis que l'Acte de Mannheim de 1868 a déjà été approuvé implicitement par les Chambres, par l'approbation du Traité de Paix signé à Versailles le 28 juin 1919. D'ailleurs la Belgique est devenue partie au Traité de Mannheim par la ratification du Traité de Versailles.

Dans ces circonstances il ne semble pas indispensable de soumettre l'ensemble des textes au Parlement; toutefois une référence au *Moniteur belge* dans lequel a été publié l'Acte de Mannheim sera faite lors de la publication de la Convention de 1963 au *Moniteur belge*, comme il est d'usage dans pareil cas.

D'autre part, il est à noter que l'exemple cité par le Conseil d'Etat *in fine* de son avis pour illustrer son point de vue n'est pas pertinent: en effet, la loi du 28 février 1958 vise uniquement l'approbation tardive de la Convention signée à Bruxelles le 15 juillet 1914 en vue de l'établisse-

Dit bevestigt de huidige werkwijze, maar de amendementen van artikel 47 vinden hun oorsprong in de nieuwe bepalingen van de artikelen 44ter en 45bis.

VI.. ~ Administratieve bepalingen
(artikelen 9, 27, 41 en 42).

De praktijk heeft aangetoond dat het beter was het model van het manifest dat de schippers ter douanekantore moeten inleveren, niet op te nemen in de Overeenkomst, zodat de Centrale Commissie bij besluit de gewenste wijzigingen kan voorschrijven.

Anderzijds worden sommige overbodig geworden of verouderde voorschriften en instellingen afgeschaft, zoals de havencornuissarissen en de distriktsinspecteurs.

• * *

Artikel IV van de Overeenkomst tot wijziging van de Rijnvaartakte.

Dit artikel heeft betrekking op de deelneming van de Verenigde Staten aan de Centrale Commissie. Die deelneming begon in 1945 maar de Regering van de Verenigde Staten heeft haar besluit te kennen gegeven er een einde aan te maken op 31 december 1964.

Artikel V.

Dit artikel is van belang voor België dat de Rijnvaartakte niet ondertekende, omdat het geen oeverstaat was, België zetelt immers in de Centrale Commissie voor de Rijnvaart krachtens artikel 355 van het Verdrag van Versailles, goedgekeurd door de wet van 15 september 1919.

• * *

Volgens het advies van de Raad van State over dit wetsontwerp zou het wenselijk zijn bij de Overeenkomst van 1963 de volledige tekst te voegen van de Akte van Mannheim van 17 oktober 1868, omdat luidens artikel V de bepalingen van de Rijnvaartakte, voor zover deze tegenwoordig van kracht zijn en niet zijn vervallen of gewijzigd door de Overeenkomst van 1963, integrerend deel uitmaken van deze laatste Overeenkomst.

De Regering meent dat deze procedure niet dient gevolgd te worden: de Overeenkomst van 1963 wordt namelijk ter goedkeuring aan het Parlement voorgelegd omdat ze behoort tot de categorie van verdragen die krachtens artikel 68, lid 2, van de Grondwet moeten goedgekeurd worden, terwijl de Akte van Mannheim van 1868 reeds impliciet door de Kamers werd goedgekeurd door de goedkeuring van het Vredesverdrag, ondertekend te Versailles op 28 juni 1919. Het is trouwens door de bekrachtiging van het Verdrag van Versailles dat België partij is geworden bij het Verdrag van Mannheim.

Het is dan ook overbodig de gezamenlijke teksten aan het Parlement voor te leggen; zoals gebruikelijk zal nochtans bij de publikatie in het *Belgisch Staatsblad* van de Overeenkomst van 1963, worden verwezen naar het *Belgisch Staatsblad* waarin de Akte van Mannheim is bekendgemaakt.

Verder weze vermeld dat het voorbeeld dat door de Raad van State *in fine* van zijn advies wordt aangehaald ter staving van zijn zienswijze, niet passend is: inderdaad beoogt de wet van 28 februari 1958 alleen de laattijdige goedkeuring van de Overeenkomst, ondertekend te Brussel

ment de règles uniformes pour la reconnaissance réciproque des poinçons officiels d'épreuves des armes à feu.

" " "

La Convention d'amendement qui vous est soumise n'a d'autre but que d'adapter aux exigences de l'époque actuelle le fonctionnement de la Commission Centrale pour la Navigation du Rhin; nOLISVOLISlemandons. Mesdames, Messieurs, de l'approuver.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre de la Justice et de la Culture française,

P. WIGNY.

Le Ministre des Communications,

A. BERTRAND.

Le Ministre des Finances.

R. HENRION.

Le Ministre des Relations commerciales extérieures,

A. DE WINTER.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT,

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi pEU le Ministre des Affaires étrangères, le 22 septembre 1965, d'une demande d'avis sur un projet de loi «portant approbation de la Convention, signée à Strasbourg le 20 novembre 1963, portant amendement à la Convention conclue pour la navigation du Rhin, signée à Mannheim le 17 octobre 1868», a donné le 4 octobre 1965 l'avis suivant :

Aux termes de l'article V de la convention signée à Strasbourg, le 20 novembre 1963, les dispositions de la convention de Mannheim du 17 octobre 1868, «pour autant qu'elles sont actuellement en vigueur et qu'elles ne sont ni abrogées ni modifiées» par la convention de 1963, feront «partie intégrante» de cette dernière convention.

Il apparaît ainsi que le projet de loi tend, pour autant que de besoin, à conférer l'assentiment des Chambres législatives non seulement à la convention de 1963 mais aussi aux dispositions de la convention de Mannheim qui n'ont jamais été soumises, dans leur texte, à l'assentiment exprès des Chambres.

Dans ces conditions, pour éclairer pleinement les Chambres législatives sur la portée de l'assentiment qui leur est demandé, il serait souhaitable d'annexer à la convention signée à Strasbourg, le 20 novembre 1963, le texte intégral de la convention de Mannheim, bien qu'il ait été publié au *Moniteur belge* du 29 septembre 1954. Il a été procédé ainsi, déjà lors de l'approbation de la convention de Bruxelles du 15 juillet 1914 (document Sénat, session 1956-1957, n° 29).

La chambre était composée de;

Messieurs; G. Holoyc, conseiller d'Etat, président,
G. Van Bunn en J. Masquelin, conseillers d'Etat,
Ch. Van Jaepinghen et P. De Visscher, assesseurs de la section de législation,
G. De Leuze, greffier adjoint, greffier.

op 15 juli 1914. met het oog op de vaststelling van gelijkvormige regels tot wederzijdse erkenning der officiële keurstampels voor de vuurwapens.

• * •

De Overeenkomst tot wijziging die U wordt voorgelegd, beoogt alleen de werking van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart aan te passen aan de hedendaagse eisen: wij vragen U, Dames en Heren, ze goed te keuren.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie en van de Franse Cultuur,

De Minister van Verkeerswezen,

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen,

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE,

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 22^e september 1965 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «houdende goedkeuring van de Overeenkomst, ondertekend te Straatsburg op 20 november 1963, tot wijziging van de herziene Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim de 17^e oktober 1868)), heeft de 4^e oktober 1965 het volgend advies gegeven;

Luidens artikel V van de Overeenkomst, ondertekend te Straatsburg op 20 november 1963, zijn de bepalingen van de Rijnvaartakte van 17^e oktober 1868, «voor zover deze tegenwoordig van kracht zijn en niet zijn vervallen of gewijzigd» door de Overeenkomst van 1963, «bestanddeel» van laatstgenoemde Overeenkomst.

Zo blijkt dus dat het ontwerp van wet, voor zover als nodig, ertoe strekt de instemming van de Wetgevende Kamers te verkrijgen, niet alleen voor de Overeenkomst van 1963, maar ook voor de bepalingen van de akte van Mannheim waarvan de tekst nooit voor uitdrukkelijk instemming aan de Kamers is voorgelegd.

Om dus de Wetgevende Kamers volledig voor te lichte omtrent de draagwijdte van de instemming die hun wordt gevraagd, ware het wenselijk bij de Overeenkomst, ondertekend te Straatsburg op 20 november 1963, de volledige tekst van de Akte van Mannheim te voegen, ofschoon di" in het *Belgisch Staatsblad* van 29 september 1954 bekendgemaakt is. Zo werd ook reeds ged. H111 bt] de goedkeuring van de Overeenkomst van Brussel van 15 juli 1914 (gedr. st., Senaat, zitling 1956-J 957, n° 29).

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Holoyc, staatsraad, voorzitter,
G. Van Bunn en J. Masquelin, staatsraden.
Ch. Van Jaepinghen en P. De Visscher, bljzitters van de afdeling wetgeving,
G. De Leuze, adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnem.

Le rapport a été présenté par M. H. Rousseau, substitut.

Le Greffier.
(s.) G. DE LEUZE.

Le Président.
[s.] G. HOLOYE.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre de la Justice et de la Culture française, de Notre Ministre des Communications, de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre des Relations commerciales extérieures,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre de la Justice et de la Culture française, Notre Ministre des Communications, Notre Ministre des Finances et Notre Ministre des Relations commerciales extérieures sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

Article unique.

La Convention, signée à Strasbourg, le 20 novembre 1963, portant amendement à la Convention révisée pour la Navigation du Rhin, signée à Mannheim, le 17 octobre 1868, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 13 juillet 1966.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de f-l.G. Van Bunnem.

Het verslag werd uitgebracht door de H. H. Rousseau, substituut.

De Griffier.
(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter.
(get.) G. HOLOYE.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierne ioezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Justitie en van de Franse Cultuur, van Onze Minister van Verkeerswezen, van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Justitie en van de Franse Cultuur, Onze Minister van Verkeerswezen, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen zijn gelast, in Onze Naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Enig artikel,

De Overeenkomst, ondertekend te Straatsburg, op 20 november 1963, tot wijziging van de Herzene Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim, de 17e oktober 1868, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 13 juli 1966.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL. .

Le Ministre de la Justice et de la Culture française,

P. WIGNY.

Le Ministre des Communications,

A. BERTRAND.

Le Ministre des Finances,

R. HENRION.

Le Ministre des Relations commerciales extérieures,

A. DE WINTER. . .

VAN KONINGSWEGE:

De Minister {Jan Buitenlandse Zaken,

De Minister {Jan Justitie en van de Franse Cultuur,

De Minister {Jan Verkeerswezen,

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen,

CONVENTION

portant amendement à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signée à Mannheim, le 17 octobre 1868.

La République Fédérale d'Allemagne,

Le Royaume de Belgique,

La République française.

Le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord,

Le Royaume des Pays-Bas,

La Confédération Suisse,

Ayant résolu de modifier partiellement la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signée à Mannheim, le 17 octobre 1868 ainsi que les amendements ultérieurs, afin d'adapter l'organisation et le fonctionnement de la Commission Centrale aux conditions actuelles de ses activités dans l'intérêt de la collaboration internationale, étant entendu que cette révision limitée ne porte pas atteinte aux principes fondamentaux du régime du Rhin,

sont convenus d'apporter d'un commun accord à la Convention révisée pour la navigation du Rhin du 17 octobre 1868, ainsi qu'aux amendements ultérieurs, les amendements et compléments suivants:

Article I.

Les amendements suivants sont adoptés:

a) Dans l'art. 9, la dernière phrase de l'alinéa I est modifiée comme suit:

« Dans ce cas, il devra, en outre, présenter au bureau de douane un manifeste conforme au modèle arrêté par la Commission Centrale. »

b) A l'art. 27, alinéa 1, la dernière phrase est supprimée,

c) A l'art. 32, in fine, les mots «trois cents francs» sont remplacés par les mots «600,~ francs-or d'un poids de 10/31 de gramme au titre de 0,900, »

d) A l'art. 37, alinéa I, le terme «francs» est remplacé par les mots «francs-or d'un poids de 10/31 de gramme au titre de 0,900 »;

alinéa 2, dans la première phrase, les mots «dix jours» sont remplacés par les mots «30 jours », et, dans la deuxième phrase, les mots «d'un exposé sommaire des griefs, et» sont supprimés (1).

alinéa 3, in fine, les mots «à Mannheim» sont supprimés,

e) Les art. 41 et 42 sont supprimés

f) L'art. 43 est modifié comme suit:

«Chacun des Etats contractants délègue de un à quatre commissaires pour prendre part à des conférences communes sur les affaires de la navigation du Rhin. Ces commissaires forment la Commission Centrale, qui a son siège à Strasbourg,

Chaque Etat contractant peut désigner des suppléants au nombre de deux au plus pour remplacer les commissaires empêchés, ou participer aux discussions des organes de travail institués par la Commission Centrale, »

g) L'art. 44 est modifié comme suit:

«La présidence est assurée par un commissaire, désigné pour une période de deux ans par chacun des Etats contractants à tour de rôle dans l'ordre alphabétique français des Etats,

L'Etat par lequel commencera le tour de rôle sera fixé par le sort,

(1) Dans la version allemande de la Convention de Mannheim ces mots se trouvent dans la 1re phrase de l'alinéa 2 de l'article 37.

OVEREENKOMST

tot wijziging van de Herzien Rijnvaartakte, ondertekend te Mannheim de 17de oktober 1868.

De Bondsrepubliek Duitsland,

Het Koninkrijk België,

De Franse Republiek,

Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

Het Koninkrijk der Nederlanden, ,

De Zwitserse Bondsstaat,

besloten hebbende de Herzien Akte van Mannheim van 17 oktober 1868, evenals de latere wijzigingen, gedeeltelijk te wijzigen, teneinde de organisatie en het functioneren van de Centrale Commissie in het belang Van de internationale samenwerking aan te passen aan de omstandigheden waaronder zij heden ten dage werkt, met dien verstande dat deze beperkte herziening geen inbreuk maakt op de grondbeginselen van het Rijnregime,

zijn overeengekomen in gemeenschappelijk overleg de volgende wijzigingen en aanvullingen aan te brengen in de Herzien Rijnvaartakte van 17 oktober 1868, alsmede in de latere wijzigingen:

Artikel I.

De volgende wijzigingen worden aangebracht:

a) In artikel 9 wordt de laatste zin van de eerste alinea als volgt gelezen:

«In dat geval moet hij bovendien ten douanekantore een manifest inleveren overeenkomstig het door de Centrale Commissie vastgestelde model, »

b) In artikel 27 vervalt de laatste zin van de eerste alinea,

c) In artikel 32, aan het eind, wordt in plaats van de woorden «drie honderd Franken» gelezen «600 goudfranken, Van een gewicht van 10/31 gram met een gehalte van 0,900 »,

d) In artikel 37, eerste alinea, wordt in de plaats van het woord « franken» gelezen « goudfranken van een gewicht van 10/31 gram met een gehalte van 0,900 »;

tweete alinea, eerste zin, wordt in plaats van «tien dagen » gelezen « 30 dagen », en in de tweede zin, vervallen de woorden «van een korte opgave van de grieven en» (1),

derde alinea, aan het einde, vervallen de woorden « te Mannheim »,

e) De artikelen 41 en 42 vervallen,

f) Artikel 43 wordt als volgt gewijzigd:

«Iedere Overeenkomstsluitende Staat benoemt een tot vier Commissarissen voor het deelnemen aan gemeenschappelijke beraadslagingen over de zaken die de Rijnvaart betreffen. Deze Commissarissen vormen de Centrale Commissie welke haar zetel heeft te Straatsburg.

Iedere Overeenkomstsluitende Staat kan ten hoogste twee plaatsvervangers aanwijzen teneinde de Commissarissen die verhinderd zijn, te vervangen of om deel te nemen aan de besprekingen Van de door de Centrale Commissie ingestelde werkgroepen. »

g) Artikel H wordt als volgt gewijzigd:

«Het voorzitterschap wordt waargenomen door een Commissaris die door iedere Overeenkomstsluitende Staat, bij toerbeurt in alfabetische volgorde volgens de Franse benamingen der Staten, wordt aangewezen voor een periode van twee jaar.

De Staat die met deze toerbeurt begint, wordt aangewezen door het lot,

(1) In de Duitse tekst van de Akte Van Mannheim komen deze woorden in de 1ste zin Van de 2de alinea van artikel 37 voor,

L'Etat suivant dans l'ordre alphabétique désigne le commissaire... chargé d'assurer la vice-présidence. L' vice-président... aCCl'it il la présidence à l'expiration de la période de deux ans visée au premier alinéa.

Tout Etat peut décliner la présidence ou la vice-présidence.

h) L'art. 46 est modifié comme suit :

c) Chaque Etat contractant dispose d'une voix dans la Commission Centrale.

Un vote peut être émis sous réserve de confirmation ultérieure.

Les résolutions adoptées à l'unanimité sont obligatoires, à moins que dans le délai d'un mois l'un des Etats contractants n'ait fait savoir à la Commission Centrale qu'il refusait son approbation. Or, qu'il ne pourrait donner qu'après accord de ses organes législatifs.

Les résolutions adoptées à la majorité constituent des recommandations. Il en est de même des résolutions adoptées à l'unanimité en cas de refus d'approbation par un Etat dans les conditions prévues à l'alinéa précédent.

Toutefois, les résolutions relatives à des questions internes de la Commission Centrale sont valablement adoptées à la majorité des voix.

Les abstentions ne sont pas comptées dans le calcul des voix.

i) L'art. 47 est modifié comme suit:

«Chacun des Etats contractants pourvoit aux dépenses de ses propres commissaires ainsi que des membres de la Chambre des Appels désignés sur sa proposition. La Commission Centrale fixe d'avance son budget pour l'année suivante, et les Etats contractants y contribuent par parts égales.»

Article II

Les stipulations suivantes sont adoptées:

a) «Article 34bis,

Les tribunaux pour la navigation du Rhin sont également compétents, selon l'art. 34, II, C), si les parties sont liées par un contrat, sans préjudice de l'art. 35ter; leur compétence ne s'étend cependant pas aux actions fondées sur un contrat et dirigées contre le bâtiment pour dommages causés par la faute de celui-ci aux personnes ou aux biens se trouvant à bord.»

b) «Article 35bis,

Lorsque, dans le cas de l'art. 34, II, c), les faits dommageables se sont produits sur les territoires de deux Etats riverains ou lorsqu'il est impossible de déterminer sur quel territoire les faits se sont produits, la compétence appartient au tribunal seul saisi ou premier saisi.

Lorsqu'un tribunal de l'un des Etats a rendu une décision d'incompétence passée en force de chose jugée, le tribunal de l'autre Etat est tenu pour compétent.

c) «Article 35ter.

En matière civile, les parties peuvent convenir de saisir de leur litige soit un tribunal pour la navigation du Rhin autre que celui dont la compétence est prévue par les articles 35 et 35bis, soit, si la loi nationale ne s'y oppose pas, une autre juridiction ou une instance arbitrale.

d) «Article 37bis.

Lorsque dans un même litige le demandeur et le défendeur ont fait tous deux appel dans les délais légaux, l'un devant la Commission Centrale et l'autre devant le tribunal supérieur national, la juridiction première saisie connaîtra des deux appels.

L'appel porté devant la Commission Centrale est réputé formé aussi tôt qu'il a été signifié dans les formes et conditions prévues à l'alinéa 2 de l'art. 37, au tribunal qui a rendu le jugement de première instance. Si les deux appels ont été introduits le même jour, la juridiction devant laquelle le défendeur a fait appel connaît des appels.

Chaque juridiction d'appel examine d'office si un appel a déjà été introduit devant l'autre juridiction d'appel.

De in het volgende Staat wijst de Commissaris met de belast wordt met het vice-voorzitterschap. De vice-voorzitter wordt voorzitter aan het eind van de in de eerste alinea bedoelde periode van twee jaar.

Iedere Staat kan het voorzitterschap of het vice-voorzitterschap afwijzen.

ii) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd :

III Iedere Overeenkomstsluitende Staat beschikt over één stem in de Centrale Commissie.

Een stem kan worden uitgebracht onder voorbehoud van latere bevestiging.

De filete eenparigheid van stemmen genomen besluiten zijn bindend tenzij een der Overeenkomstsluitende Staten binnen een maand de Centrale Commissie heeft doen weten dat hij weigert zijn goedkeuring eraan te hechten of dat hij deze goedkeuring slechts na toestemming van zijn wetgevende lichamen kan geven.

De Hoge meerderheid van stemmen genomen besluiten zijn aanbevelingen. Dit is eveneens het geval met besluiten die met eenparigheid van stemmen zijn genomen, indien, onder de in de vorige alinea bedoelde voorwaarden, een Staat heeft geweigerd zijn goedkeuring eraan te hechten.

Besluiten betreffende interne aangelegenheden van de Centrale Commissie zijn evenwel geldig indien zij met meerderheid van stemmen zijn genomen.

Onthoudingen worden niet meerekend bij de telling van de stemmen.

i) Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

«Iedere Overeenkomstsluitende Staat voorziet in de kosten zowel van zijn eigen Commissarissen als van de op zijn voorstel aangevozen leden van de Kamer van Beroep. De Centrale Commissie stelt van te voren haar begroting vast voor het volgende jaar en de Overeenkomstsluitende Staten dragen hierin ieder een gelijk deel der kosten.»

Artikel II

De volgende bepalingen zijn aangenomen :

Dj «Artikel 34 bis.

Onverminderd artikel 35ter zijn de Rijnvaartrechtbanken overeenkomstig artikel 31, II, c), eveneens bevoegd, indien de partijen door een privaatrechtelijke overeenkomst zijn gebonden: hun bevoegdheid strekt zich evenwel niet uit tot op een privaatrechtelijke overeenkomst gebaseerde rechtsvorderingen tegen een vaartuig terzake van schade door de schuld van dat vaartuig veroorzaakt aan personen of goederen die zich aan boord van dat vaartuig bevinden.»

b) «Artikel 35bis.

Wanneer in het geval van artikel 34, II, c), de schadeveroorzakende feiten zich hebben voorgedaan op het grondgebied van twee Oeverstaten of wanneer het onmogelijk is vast te stellen op welk grondgebied de feiten hebben plaatsgevonden, berust de bevoegdheid bij de rechtbank alwaar de zaak alléén of het eerst is voorgedragen.

Wanneer de rechtbank van een der Staten zich onbevoegd heeft verklaard bij een uitspraak die in kracht van gewijsde is gegaan, wordt de rechtbank van de andere Staat voor bevoegd gehouden.

c) «Artikel 35ter.

In burgerlijke zaken kunnen de partijen overeenkomen hun geschil aanhangig te maken, hetzij bij een andere Rijnvaartrechtbank dan die welke overeenkomstig de artikelen 35 en 35bis bevoegd is, hetzij voor zover de nationale wetgeving zich hiertegen niet verzet bij een andere rechterlijke of scheidsrechterlijke instantie.»

dj «Artikel 37bis,

Wanneer in eenzelfde geschil, die verzoeker en die verweerder beiden binnen de wettelijke termijnen in hoger beroep zijn gegaan, de een bij de Centrale Commissie en de ander bij de hogere nationale rechtbank, dan beslist de rechterlijke instantie waar het geschil het eerst is voorgebracht over beide beroepen.

Het hoger beroep dat bij de Centrale Commissie is ingesteld, wordt geacht van kracht te zijn zodra het volgens de in de tweede alinea van artikel 37 genoemde vormvoorschriften en voorwaarden, betekend is aan de rechtbank die in eerste aanleg vonnis heeft gewezen. Indien de hogere beroep op dezelfde dag zijn ingediend neemt de rechterlijke instantie waarbij de verweerder hoger beroep heeft ingesteld waar beide beroepen kennis.

Iedere rechterlijke beroepsinstantie onderzoekt ambtshalve of een hoger beroep reeds aanhangig werd gemaakt bij de andere beroepsinstantie.

La juridiction d'appel dessaisie aux termes de l'alinéa 1 renverra le litige, sur demande de l'appelant, à la juridiction à laquelle il appartient de connaître des appels aux termes de cet alinéa. Lorsque l'appel devant la juridiction dessaisie a été interjeté dans les délais, le délai d'appel est réputé observé aussi devant l'autre juridiction d'appel.

Les frais des appels comprennent également ceux qui, selon la législation de la juridiction dessaisie, ont été exposés par la procédure d'appel engagée.

c) «Article 909bis.

Le Président dirige les débats des sessions. Il représente la Commission Centrale, veille à l'exécution de ses décisions et, d'une manière générale, au bon fonctionnement de ses services.

Le Vice-Président supplée le Président en cas d'empêchement de celui-ci. On de Vacance de la présidence jusqu'à désignation d'un nouveau Président.

f) «Article 44ter.

La Commission Centrale décide de l'organisation de ses travaux et de son Secrétariat.

Elle tient deux sessions par an: des sessions extraordinaires peuvent être convoquées par le Président à la demande d'un commissaire.

Elle constitue à titre permanent ou temporaire les organes de travail qui sont nécessaires à son activité. La présidence de ceux-ci est assumée par un commissaire ou commissaire-suppléant selon rotation bis-annuelle des Etats contractants.

g) «Article 44quater.

L'allemand, l'anglais, le français et le néerlandais sont langues officielles de la Commission Centrale.

h) «Article 44quinquies.

La Commission Centrale décide des relations à établir avec d'autres organisations internationales ou européennes.

i) «Article 45bis.

Les attributions de la Commission Centrale prévues à l'article 45, lettre c), sont exercées par une Chambre des Appels, composée d'un juge et d'un suppléant par Etat contractant.

La Commission Centrale désigne pour une durée de 6 ans les juges et les suppléants parmi les personnalités qui seront proposées à cet effet par chacun des Etats contractants et qui doivent avoir une formation juridique ou une expérience de la navigation du Rhin.

Tout Etat peut renoncer à proposer un juge et un suppléant à la Chambre des Appels pour une durée d'une année au moins.

Un membre de la Chambre des Appels ne peut être révoqué si ce n'est par décision unanime de la Commission Centrale. Les membres de la Chambre des Appels exercent leurs fonctions en pleine indépendance et ne sont liés par aucune instruction. Ils ne peuvent siéger dans une affaire dont ils ont déjà eu à connaître en une autre qualité.

Le suppléant remplace le juge titulaire en cas d'empêchement, de vacance ou de récusation.

La Chambre des appels élit son président en la personne d'un membre de formation juridique. Son mandat est de 3 ans et renouvelable.

j) «Article 95ter.

La Commission Centrale établit le règlement de procédure de la Chambre des Appels.

Article III.

Sont abrogés:

- 1) l'annexe A (Manifeste) à la Convention de Mannheim.
- 2) les lettres A et C du 9e chiffre du protocole de clôture de la Convention de Mannheim concernant l'article 47 de la Convention,
- 3) le «Modus vivendi» du 4 mai 1936 et son annexe pour les Etats contractants qu'il lie encore,

De beroepsinstantie, die volgens de eerste alinea niet van het beroep kennis mag nemen, verwijst, op verzoek van de appellant, het geschil naar de beroepsinstantie die volgens genoemde alinea van beklede beroepen kennis dient te nemen. Indien het beroep binnen de vereiste termijn is ingediend bij de beroepsinstantie die niet van het beroep kennis dient nemen, wordt de beroepstermijn ook qacht te zijn inacht-genomen ten opzichte van de andere beroepsinstantie.

Tot de kosten betreffende het beroep behoren reeds de kosten die, volgens de wetgeving van die instantie dit: niet van het beroep kennis mocht nemen, door het aanvaarden van de beroepsprocedure zijn veroorzaakt.

e) «Artikel 44b.

De voorzitter heeft de leiding der zittingen. Hij vertegenwoordigt de Centrale Commissie, zorgt voor de uitvoering van haar besluiten en, in het algemeen, voor het goed functioneren van haar diensten.

De vice-voorzitter vervangt de voorzitter in geval van verhindering. In geval van de vacature van het voorzitterschap vervangt de vice-voorzitter de voorzitter tot aan de benoeming van een nieuwe voorzitter.

f) «Artikel 14ter.

De Centrale Commissie beslist over de organisatie van haar werkzaamheden en van haar Secretariaat.

Zij houdt twee zittingen per jaar: bijkomende zittingen kunnen worden bijeengeroepen door de voorzitter op verzoek van een Commissaris.

Zij stelt de permanente of tijdelijke werkgroepen in, die voor het uitoefenen van haar werkzaamheden noodzakelijk zijn. Het voorzitterschap van deze werkgroepen wordt vervuld door een Commissaris of een plaatsvervangend Commissaris overeenkomstig een tweejaarlijkse rouwtermijn del' Overeenkomstsluitende Staten.

g) «Artikel 44quater.

De Duitse, de Engelse, de Franse en de Nederlandse taal zijn officiële talen van de Centrale Commissie.

h) «Artikel 44quinquies.

De Centrale Commissie beslist over het vestigen van betrekkingen met andere internationale of Europese organisaties.

i) «Artikel 45bis.

De in artikel 45, onder c) bedoelde bevoegdheden van de Centrale Commissie worden uitgeoefend door een Kamer van Beroep, samengesteld uit een rechter en een rechterplaatsvervanger voor iedere Overeenkomstsluitende Staat.

De Centrale Commissie wijst voor de duur van 6 jaar de rechters en rechterplaatsvervangers aan uit de personen die door iedere Overeenkomstsluitende Staat hiertoe worden voorgedragen en die een juridische opleiding moeten hebben ontvangen dan wel ervaren dienen te zijn op het gebied van de Rijnvaart.

Iedere Staat kan voor de duur van ten minste een jaar afzien van het recht een rechter en een rechterplaatsvervanger voor de Kamer van Beroep voor te dragen.

Een lid van de Kamer van Beroep kan alleen worden ontheven van zijn functie door een met eenparigheid van stemmen genomen besluit van de Centrale Commissie. De leden van de Kamer van Beroep oefenen hun functie uit in volle onafhankelijkheid en zijn door geen enkele instructie gebonden. Zij kunnen geen zitting hebben in een zaak waarvan zij reeds eerder in een andere hoedanigheid kennis hebben genomen.

De rechterplaatsvervanger vervangt de aangewezen rechter in geval van verhindering, vacature of wettelijke afwezigheid.

De Kamer van Beroep kiest als zijn voorzitter een lid met een juridische opleiding. Zijn ambtsperiode bedraagt 3 jaar en kan worden verlengd.

j) «Artikel 15ter.

De Centrale Commissie stelt de procedure van de Kamer van Beroep vast.

Artikel III.

Vervallen zijn:

- 1) de bijlage A (Manifest) van de Akte van Mannheim,
- 2) de letters A en C onder het negende «Ten aanzien van artikel 47 van de Akte» van het Slotprotocol bij de Akte van Mannheim,
- 3) het «Modus vivendi» van 4 mei 1936 en de daarbij behorende bijlage VOOR de Overeenkomstsluitende Staten die hierdoor nog zijn gebonden.

Article IV.

Les Gouvernements des Etats contractants s'entendront sur la manière dont, un Etat tiers, qui participait à la Commission Centrale jusqu'à la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, continuera à participer à la Commission Centrale avec des droits analogues à ceux qu'il exerçait auparavant et avec des obligations comparables à celles qui lui incombait précédemment.

Cet Etat tiers aura les droits et obligations d'un Etat contractant, ainsi qu'ils seront convenus avec les Gouvernements des Etats contractants.

Article V.

Les dispositions de la Convention de Mannheim et des amendements ultérieurs, pour autant qu'elles sont actuellement en vigueur et qu'elles ne sont pas abrogées ou modifiées par la présente Convention, font partie intégrante de la présente Convention.

Article VI.

La présente Convention est soumise à ratification.

Les instruments de ratification seront, dans le plus bref délai possible, déposés au Secrétariat de la Commission Centrale pour être conservés dans ses archives.

Un procès-verbal du dépôt des instruments de ratification sera dressé par les soins du Secrétaire Général, qui remettra à chacun des Etats signataires une copie, certifiée conforme, des instruments de ratification ainsi que du procès-verbal de dépôt.

Article VII.

La présente Convention entrera en vigueur le lendemain du dépôt du sixième instrument de ratification au Secrétariat de la Commission Centrale, qui en informera les autres Etats signataires.

Article VIII.

La présente Convention, rédigée en un seul exemplaire en allemand, en français et en néerlandais, le texte français faisant foi en cas de divergences, restera déposée dans les archives de la Commission Centrale.

Une copie certifiée conforme par le Secrétaire Général en sera remise à chacun des Etats contractants.

En foi de quoi, les soussignés, ayant déposé leurs pleins pouvoirs, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le 20 novembre 1963.

Pour la République fédérale d'Allemagne:

ad referendum.

Pour le Royaume de Belgique:

Pour la République française:

Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:

Pour le Royaume des Pays-Bas:

Pour la Confédération Suisse:

Artikel IV.

De Regeringen van de Overeenkomstsluitende Staten plegen overleg inzake de wijze waarop een derde Staat die, tot de inwerkingtreding van deze overeenkomst aan de Centrale Commissie heeft deelgenomen, zal blijven deelnemen aan de Centrale Commissie met rechten analoog aan die welke hij voordien genoot en met verplichtingen die te vergelijken zijn met de verplichtingen die hij te voren had.

Deze derde Staat zal de rechten en verplichtingen hebben van een Overeenkomstsluitende Staat, zoals deze met de Regeringen van de Overeenkomstsluitende Staten overeengekomen worden.

Artikel V.

De bepalingen Van de Rijnvaartakte, alsmede de latere wijzigingen, voor zover deze tegenwoordig van kracht zijn en niet zijn vervallen of gewijzigd door deze Overeenkomst, zijn bestanddeel van deze Overeenkomst.

Artikel VI.

Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd.

De akten van bekrachtiging worden zo spoedig mogelijk nedergelegd bij het Secretariaat van de Centrale Commissie teneinde in haar archief te worden bewaard.

De Secretaris-Generaal maakt een proces-verbaal van de nederlegging der akten van bekrachtiging op; hij zendt aan iedere ondertekenende Staat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de akten van bekrachtiging, alsmede van het proces-verbaal van de nederlegging.

Artikel VII.

Deze Overeenkomst treedt in werking op de dag na de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging bij het Secretariaat van de Centrale Commissie, dat de andere ondertekende Staten hiervan in kennis zal stellen.

Artikel VIII.

Deze Overeenkomst, opgesteld in een enkel exemplaar in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal, wordt bewaard in het archief van de Centrale Commissie; In geval van verschillen is de Franse tekst doorslaggevend.

Een door de Secretaris-Generaal voor eensluidend gewaarmerkt afschrift wordt toegezonden aan iedere Overeenkomstsluitende Staat.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, na overlegging van hun volmachten, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Straatsburg, de 20te november 1963.

Voor de Bondsrepubliek Duitsland :

ad referendum.

Voor het Koninkrijk België :

Voor de Franse Republiek:

Voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Voor het Koninkrijk der Nederlanden :

Voor de Zwitserse Bondsstaat :